

Levent Yılar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.4.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Levent Yılar (1973-)

1973 senesinde memur bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya geldi.İlk,orta ve lise tahsilinin ardından 1998 yılında 19 Mayıs Üniversitesi Amasya Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünden mezun oldu.Halen Düzce ili Akçakoca ilçesinde bir ilköğretim okulunda müdür yardımcısı olarak görev yapmakta olup evli ve iki kız çocuk babasıdır.

Eserleri:

1997 Senesinde Amasya ilinde çıkarmış olduğu Vakit Kardelen Çiçeğinin adlı şiir kitabı ilk eseridir. Daha sonra 2002 yılında Eskişehir ilinde 'Deli' adında bir şiir kitabı daha çıkarmıştır.Ancak bu iki kitapta mahalli olmaktan öteye geçememiştir.

Aç Pencereni

sabah yedi on beş
aç pencereni
alabildiğine özgürlük
genizlerinde mavi kokusu

seri uzun adımlar
yollarda bahar
birkaç kuşun sohbeti
sahili döven dalgalar

derinlerde korna sesleri
her yanın huzur
taze simit çıtır çıtır
rüzgar hafiften vurur

sabah yedi on beş
aç pencereni
alabildiğine özgürlük
genizlerinde mavi kokusu

Levent Yılar

Açın Işıkları

gece uzun ve soğuk
bekliyorum
gıcık ediyor tik taklar
son sigaram

aylardan kasım
ayazında birkaç yıldızın
üşüyor dolunay
ben açım

ısıkları rüzgarın
susmuyor tik taklar
düşüyor gözlerime
renksiz yıldızlar

isyanda ruhum
öpüyor karanlığı
korkuyorum
açın ışıkları

Levent Yılar

Ağlıyor Gök Kubbe

gölgeleri zapt etmiş geceler
şahitsiz günahlara
sızıp kalmış ruhlar
bir köşe başında

ayaklar altında ezik
eli kolu bağlanmış kaldırımların
sedası deliyor karanlığı
gürleyen yıldırımların

gözyaşları karışmış gök kubbenin
bulanık akmakta nehir
kahkahası çınlıyor iblisin
hıçkırıyor koca şehir

devleşmekte yarası vicdanların
sevabını ararken ruhlar
boynu eğilmiş anın
ağır ve korkak adımlar

Levent Yılar

Ahşap Ev

ahşap bir ev
bilmem hangi tarihten
okşuyor pencereimin sağdamlığını
öpüyor gözlerimden
kapım çalınacak belki
gölgesi süzülecek içeri
o ahşap evin ilk sahibi...

kimbilir kaç hicazkar şarkı esti
çürümüş tahtaların arasından
kaç kış ağladı
hüzün bakışlı çatısı
ayaklarında bebesini sallayan
anaların yazmasına...

ahşap bir ev
asırlık tarihi
yaklaştıkça yaklaşır
nefesime sokulur rütübeti
karafatmalar ayaklarımın ucunda
örümcek ağlarına sığınmış lambaları
loş aydınlatır geceyi...

ahşap bir ev
gıcırdayan kapısı
kurumuş ihlamur ağacı
dikilir yamacında
en az onun kadar yaşlı
ve onun kadar yorgun
gölgesi olmuş
yaz yağmurlarının ardında...

okşuyor pencereimin sağdamlığını
öpüyor gözlerimden
kimbilir ne sevdalar tüt müştür
kırık tuğralı bacasından
kimbilir kaç hicran
kaç terkediş tutmuştur
kapı tokmağından...

ahşap bir ev
bilmem hangi tarihten
okşuyor ak tutmuş saçlarımı
öpüyor yalnızlığımdan...

11/04/2011-DÜZCE/Akçakoca

Levent Yılar

Al Koynuna Yıldızları

kapat gözlerini
kapat ki yarın olsun
yıldızları koynuna al
Ay'ın kıskançlığına inat

bırak öpsün yanaklarından
estiğinde deli rüzgar
sen oynaş
görmez yakamozlar

utanma
ayıpsa ayıp
günahsa günah
sen al koynuna yıldızları
ne olacak

korkutmasın gölgeler
al yıldızları koynuna
ışıklar susacak
hadi al
sabah olacak...

Levent Yılar

Asırlık İhlamur Ağacı

asırlık ihlamur ağacının altında
oturdum akşama yakın
yanlızlığın şefasına
baş parmağım şahadetle bir
kavradı çenemi
kah köyümün çamur yollarında
kah şehrin kavgasında
uçuk fikirlerimde ruhlar hovarda...

asırlık ihlamur ağacının altında
oturdum akşama yakın
sen düştün dallarından
anlar gövdesine yapışmış
yapraklarında gözlerin
sen açar çiçekleri
kah köyümün çamur yollarında
kah şehrin kavgasında
uçuk fikirlerimde ruhlar hovarda...

asırlık ihlamur ağacının altında
yokluğunda akşama yakın
gözlerimde yaz yağmuru
sen kokan toprak
ayaklarımın ucunda karıncalar
kah köyümün çamur yollarında
kah şehrin kavgasında
avuçlarıma düşen bir kuru yaprak....

Levent Yılar

Aşk Yarası

Leyla mı sanırsın Mecnun'daki kahrı
nerden geldi Ferhat'a peygamber sabrı
nice kalem yazdı çözümedi sırrı
beyhude çabaların olmaz hayrı

aşk yarası bu veziri rezil eder
kahhardır hicran sonunda hep keder
güliştanken gönül ansızın olur heder
beyhude çabalara gülmez mukadder

Levent Yılar

Basit Bilmece

Gün'e hasım ışığa hısım gölgeler
Gün ile ışık aynı yörüngedeler
topraktadır cevheri demirin
toprağı yine demir eşeler...

Gün Gece'ye Gece Gün'e kükürder
Gün ile Gece birbiri izindeler
tohumdan meyva meyvadan tohum
hep aynı ezberdeler

akşamında doğar Güneş Gece'nin
sabahlara batışı esrarıdır gerçeğin
yumurta mı tavuktan tavuk mu yumurtadan
döngüsünde alem bu basit bilmecenin

Levent Yılar

Beklenen Vapur

dolu dolu yaşadım dolu dolu
iskeleden kucakladım hayatı
sol yanımda kanat çırpan kuşlar
genizlerimde bahar
en tepesinden baktım şehire...

bam telinden vurdum sazın
'bir bahar akşamı rastladım sizeee'
bende söyledim kadehim kırılmadan
dolu dolu yaşadım dolu dolu
ağladığım da oldu...

yalın ayak uğurladım yağmuru
taş sektirdim yakamozlarda
çocuklar mıncıklamadan çamuru
çamurdan özlemler yaptım ben
beklenen vapuru...

dolu dolu yaşadım dolu dolu

Levent Yılar

Ben Gideceğim

yağmur usulca okşayacak
öpecek moralmış bedenimi
yorgunu ayaklarım
ezbere adımların
kanım çekilecek canımdan

ben gideceğim
hemde bu gece
yıldızlar göz kırpmadan
yağmurda
ve senli keşkelerle

sevmek seni
seni hissetmek
bebek gülüşün
ah ah o öpüşün
ben gideceğim
hemde bu gece
ve senli keşkelerle

öksüz damlacıklar konmasın gözlerine
üşümesin nefesin
ellerini ovuşturma
ben gideceğim
hemde bu gece
ve senli keşkelerle

yine sabah olacak
sen olacaksın yine
sokaklar sırtlanacak sevdamızı
ben açacak kaldırımlar
sen kökacaksın
ben gideceğim
hemde bu gece
ve senli keşkelerle

Levent Yılar

Ben Sarhoş Olmam

ben geldim saki
doldür kadehime ızdırabı
mezem beyaz peynir
bir tutam gözyaşı
durma çal kemancı
bugünde akşam
sen çal
ben sarhoş olmam

birak kanasın yaram
boş kalmasın kadehim
hep aynı şarkı
dalgalara karşı
durma çal kemancı
dudaklarımda sevdam
sen çal
ben sarhoş olmam

hey saki boşaldı kadehim
votka hüzün
biraz karışık çerez
acısı az
durma çal kemancı
dönüyor dünyam
sen çal
ben sarhoş olmam

aynam düştü yerlere
aşkım bom bom bom
haydi dostlar şerefe
gece daha uzun
durma çal kemancı
'nerdesin şimdi karam'
sen çal
ben sarhoş olmam

Levent Yılar

Beni Bekleme

alışkınım yalnızlığa gebe akşamlara
Güneş'in küskünlüğü rüzgarın sedasına
alışkınım heba olan yılların
bugünlere hüsranlı bakışına

ben dikenine tutkunum gülün
sen kokusuna yanaş
ben gecesine aşınayım günün
sen sabahıyla oynaş

süküte seferim vedalar yoldaş
paçalarım yapıssada heba yıllar
alışkınım yokluklara arkadaş
yıllar var ki düşmanımdı zaten aynalar

ben karasını okşarım gecenin
sen ışığını sar
ben bitişine dalarım sevdanın
sen sonları başa sar

haber sal geceye tez gelsin
merhem olsun kanayan yüreğime
hadi sende git artık vakitlice
sabaha çok beni bekleme

Levent Yılar

Bir Yudum

ben seni sende bıraktım
sevdim sevdimde söyleyemedim
özledim bir ömür boyu
benim ol benle kal diyemedim

hıçkırdım sensiz geceler düşlerine
sen beni hiç bilmedin
hissettin belki o kadar
sen beni yar diye bir an görmedin

kuşlara verdim adını
sen diye kuşlara tutundum
koştum koştumda hayaline
kokunu kokuma sindiremedim

ben seni sevdim peri kızı
öylesine sinsi öylesine içten
avuçlarımı sıktım gözlerimi yumdum
içmeden sevdadan bir yudum...

Levent Yılar

Birşeyler Vardı

birşeyler vardı ilk zamanlar
çözemediğim
gözlerinde süt liman bir deniz
ve kızılığı Güneş'in gamzelerinde

birşeyler vardı ilk zamanlar
sen ve ben
farklı iki tonu gecenin
fikrin ikinci gölgesi

birşeyler vardı ilk zamanlar
bir tebessüm veciz bir söz
nice dalışlarda çözemediğim
sır kapısı iki ela göz

birşeyler vardı ilk zamanlar
dilimin ucunda
birşeyler vardı ilk zamanlar
avuçlarımda...

Levent Yılar

Bitmeyen Nakarat

illete em olan
aşa olmaz baharat
dur anı bir izle
hep aynı nakarat

tuzu biberi keder
yolun sonunda sırat
maziye dönde bak
hep aynı nakarat

sedası bitmez değil
elbet susacak hayat
vicdanları sallayan
hep aynı nakarat

yarda değil serde kusur
gönülde de var kabahat
geldik gidiyoruz
hep aynı nakarat

senin bindiğin dört teker
Mecnun'un altında kırat
asırlar geldi geçti
bitmedi bu nakarat

Levent Yılar

Bitmez Bu Dava

kalemi konuştur gözleri sustur
hayat zifiri ömür puşludur
heceyi nakışla safağın akına
ihbara gerek yok yürek suçludur

vuşlat diyarı irak bir yoldur
azığın hazırla suyunu doldur
helalleş kim varsa eş dost akraba
kanıta gerek yok yürek suçludur

kapılma o serap hüznün sonundur
bu çetin oyunda zafer onundur
ne kalemi kırılır ne ilamı çıkar
bitmez bu dava yürek suçludur

Levent Yılar

Can İle Beden

alemlerin rabbine kul olmanın gururu
bu dünyaya gelmenin hikmetinin şuuru
doğmak büyümek ve ölmek nedir bunun lüzumu
anlayan can ey dost o bedende durur mu

bir çınarın gölgesi ufacıktı tohumu
ilkin su damlasıydı yar eyledim yavrumu
dağlar ardı sıra bulan var mı yolunu
anlayan can ey dost o bedende durur mu

dereler kıvrım kıvrım ulaştırır suyunu
nefs ile şeytanın bitmeyecek oyunu
merhameti sonsuz bırakır mı kulunu
anlayan can ey dost o bedende durur mu

Levent Yılar

Dönemem Anne

boşuna bekleme hasretle yolumu
ben artık sılaya dönemem anne
ellerim kollarım zincire bağlı
ben artık sılaya dönemem anne

bir çıkmaz kuyuda sonum belirsiz
geceler uykusuz dert dolu anne
gülmekse unuttum tebessüm yersiz
ben artık sılaya dönemem anne

bütün yollar bana bir bir kapandı
bir yol bulup sana eremem anne
kalbime kör talih oku saplandı
ben artık sılaya dönemem anne

o nurlu gözlerini aman ıslatma
benim için sakına ağlama anne
kadere razı ol bırak dert etme
ben artık sılaya dönemem anne

bir daha nameler gelmez kapıya
kalemim tükendi yazamam anne
üç beş satırda gönül yaramla
selam eder elini öpemem anne

ne olur üzülüp için için ağlama
ISRAR ETME dedim dönemem anne
hasret ateşiyle yansam nafile
ben artık sılaya dönemem anne

kardeşlerim beni öldü bilsinler
bir mezar taşını gösteriver anne
bensiz yaşamaya alışın artık
yok bilin beni unutun anne

Levent Yılar

Dur Arkadaş

dur arkadaş dur dinle
verdiğin hüküm kime
ne zaman ağladın en son
ne zaman vurdun şişenin dibine...

sevdiğin mi sevdiğin bilmeksizin
bir ömür yüzünü görmeksizin
kaç duvar sırdaşın oldu
yada sırtındaki hangi yar

celladını bilirmisin ölmeden
mezar taşında yazan ne
bak martılar peşpeşe
senin aklın fikrin nerde

şahidi oldun mu sevdasına sevdanın
yalandan güldün mü mutluluğuna
iki çocuk iki vefasız eş
sen ayrı o ayrı yalnızlıkta

o zaman sus konuşma
hükmünü mahşere sakla
sen adamsın ben ayyaş
HOP DEDİK.ORDA DUR ARKADAŞ...

Levent Yılar

Düzene

beynimi kemiren bir iki fare
halimi anlatmak ne mümkün ele
öyle bir illet ki bulunmaz çare
ölmekten beter ettiniz beni

deliler alim alimler deli
üç kelam bilen oluyor veli
bir peruk altına gizlenmiş keli
ölmekten beter ettiniz beni

sapıklar oldu topluma arif
üç beş hile mertliğe tarif
yıkıldı düzen sapıttı maarif
ölmekten beter ettiniz beni

mazluma sultan edip zalimi
eşkiya belleyip Yavuz Selimi
mecnuna çevirip dertli halimi
ölmekten beter ettniz beni

Levent Yılar

Ecrin Eceldedir

gönüller taştı sel olup akmaz mı
ruhlarda hicran bir anlık susmaz mı
ömrü har eden vurdum duymaz nefis
ardına bakıp ahvale yanmaz mı

göze yar olan cana can katmaz mı
elde saz olan sevdaya çalmaz mı
varı hiç eden namı zalim felek
imana gelip ikbali sunmaz mı

beyhüde 'halim' ateş dağlar seni
gülün kokusu kanatır dikenini
vuslat mekanı ecrin eceldedir
ısrar etme can bil hakikatini...

Levent Yılar

Elbet

gecenin suskun çığlıkları
bedenimi kuşaklar her parke taşında
bir yanını bıraktım yalnızlığın
dönlere yarınımından

it seslerine emanet çocukluğum
tebessüm içinde gizlerken korkusunu
avuçlarımdan kayan umutlara inat
ömdüğüm sokak lambaları altında

erken vedasına kapılıp bazen babamın
bazen okşayışına anamın saçlarımı
dostluklara sığındım bilmeden dostluğu
ve neydi ki son denen
sonları aradım bazen

bilinmeyen ne varsa yaşama dair
benimdi benimleydi aslında
şarhoşluktan ama gözlerim
cehaletin kanat ırpışlarında...

tükenecek elbet tükenmez sandığımız
toprağa kusan yağmur misali
acı gibi keder gibi
tükenecek hepsi...

Levent Yılar

Feleğin Terazisi

bazen haykırmak istersin
ne gelirse ağzına
günahları davet ederek
kokuşmuş bakışlara inat
ve alıp yüreğini avuçlarına

tutmak istersin paçalarından Güneş'i
ulaşılmaz olduğunu bilipte
yumarak gözlerini
ayıpsa ayıp duygularınla
ve sevdalarınla çırıl çıplak

bazen çocuk olmak istersin
bazen çiçek satan kız
en ateşli sevda bazen
bazen kumsalda kum tanesi
yanılsaydı feleğin terazisi...

Levent Yılar

Gidişine

üşüyorum geceye yakın
anımsadıkça yalnızlıkları
gidişlerin ardından
gözyaşlarımla şevişir
yoklukların sardığı bedenim

hiç bitmese saatler geçmese
gece olmasa ben üşümesem sen gitmesen
lakin
lakin sende gideceksin
sende onlar gibi
eski şarkılar gibi biteceksin
bir adın kalacak geriye
birde sol yanımda İZİN...

üşüyorum
tir tir titemekte bedenim
ellerim moralmakta
yüreğime inat
ve gözlerime

yoo
yoo hayır ağlamıyorum
alışkınım zira sonlara
vedalara ansızın vakitsizce
ve dumanına yoklukların

dur
dur bekle biraz
son kez tut ellerimden
son kez tebessüm et
yoo yoo hayır ağlamıyorum
nedendir bilmiyorum gözlerimdeki bu nem
bu hüznün bu korku bu titreyiş

oysa
oysa nice geceleri uyutmuştum
kandırmıştım yumarak gözlerimi
ve belli etmeden ağladığımı

hadi git
git artık
kuru dallarında yüreğimin kar tutmuş
ben üşüyorum
bari sen üşüme
hadi git
bırakıp ardında beni..

Levent Yılar

Gönlümün Rotasındasın

kanat çırpar yokluğunda martılar
balık kokusu sinmiş sevdamıza
akşamlara örtünmüş bedeni
ışığıyla sevişirken yakomoz

dalgası yedi renk sahilin
mavinin teni benek benek
ve avuçlarıma akar gözlerin
kayıkların essiz tangosunda

gemiler geçer ağır ve yavaş
ritmini bulamadan karayel
gönlümün rotasındasın
ufukta durma hadi gel

Levent Yılar

Gönül Limanı

kapatmış gözlerimi
küsmüştüm sevdalara
seni gördüğüm an var ya
gönül bir başka...

aşk ağır ağır yüzen gemi
bir esinti akşama yakın
kokusunu hisset mavinin
çoşkusunu dalgalarının

hadi seviş çekinme
bildiğin kadar öğret aşkı
sustur çığlıklarını vuslatın
ruhumu okşayan şarkı

gün battı batacak
boyun bükecek Güneş
yüreğimi avuçlayan el
gel limanıma yerleş

Levent Yılar

Gözleri Ama Dili Lal

beyhüde ömür heba mirim
sol yanım kanar düne esirim
kifayeti yok sahipsiz dizelerim
gözleri ama dili lal bir şairim...

akar yürek hece olur eserim
ısrar yok can yerinde keserim
sevmek mi adam gibi severim
gözleri ama dili lal bir şairim

doğuştan mat olmuş kaderim
ah etmem ben kadere küserim
kalem tutar gecelere çizerim
gözleri ama dili lal bir şairim

an ne ki yar der serden geçerim
şanım hüznün ben hüznünler biçerim
aşka em efsunundan içerim
gözleri ama dili lal bir şairim..

Levent Yılar

Gözlerinde Gece

soluyor karanlığı yüreğim
sensizliği kokluyorum
yağmur damlacıkları deliyor sessizliği
gece başımda ağlıyorum

yutkunuyorum yokluğunu
kuruyor dudaklarım susuyorum
susuyorum haykırmak istedikçe
esiyor yalnızlığım üşüyorum

küsmüş sokak lambaları
ben sokakları gözlüyorum
gözlerin vuruyor aklıma
gözlerinde yürüyorum

çekiyorum hasretini sevdanın
dumanından akıyorsun
sensizliğimi döküyorum
küllerinden bakıyorsun

ısıtırken varlığında
yokluğunda yakıyorsun
gözlerin ışıyor gecelere
gözlerime yansiyorsun..

Levent Yılar

Güneş'i Yazmak

bıktım artık geceyi yazmaktan
yakamoz çalkantılar
sönük yıldızlar
sebebsiz ayrılıklar
offf sıkıldım...

Çağlamak istiyorum
yağmurda ıslanmak
gerektiğinde ağlamak
ama sevmek
ve Güneş'i yazmak...

Levent Yılar

Hayali Vuslat

bir başka bahara kaldı derken
ne demekti vuslat bilmiyorduk
ki kovaladıkça mevsimler mevsimleri
delikanlı çağımızı
ve yaşımızı
ne yazık tükettikte karasını saçımızın
yinede bilemedik vuslatı

bazan toz pembe hayallere
lacivert akşamlara benzettik bazan
oysa yaşamaktı vuslat dediğimiz
nefes almak
gölmek
acı çekmek
ve ağlamaktı hıçkırma hıçkırma
köşe bucak gizlenerek

Cahit SITKI nın yol ayrımına
bir kaç takvim yaprağı kaldı sadece
ki koskoca bir yangının külleri ardımızda

senaryosu ne vakit
ve kim tarafından yazıldığı bilinmeyen
traji komik hikayemizin son sahnesine
yaklaşmakta iken bir an daha
reji odasında üşüyen ruhumuzu
ve ısıtırken yüreğimizi
bir bardak çay ile şu vakit

grimtrak bir fırçayla boyanmışken gece
kaplanmışken sararmış bir çarşafı yatağı
ne vakit son bulacak bu bekleyiş
parmak hesabı birkaç yıldızın seyrinde

atıp sırtımıza gölgemizi kimi akşam
uzanarak telaşla caddelere
ruhumuzu kaplayan korkulara inat
kaç kuruluşluk bir tebessübe sattık
yüreğimize kazılı mor sevdamızı
kaç kuruluşluk zevklere esir ettik

oysa kocaman bir alevdi evvelce
yüreğimizi baştan sona kusatan
hiçbir pınarın söndüremediği
ve dindiremediği hiçbir toprağın

ey gidi çocuk sevdaların siyah beyaz fotoğrafları
nerelerdesiniz
o maziden yansıyan
o içli vuslat çığlıkları
neden sizlerde sustunuz

PARMAK HESABI BİR KAÇ YILDIZ MİSALİ

Levent Yılar

Hep Aynı

yine bir hikaye
yine aynı başlangıç
nerden geldiği bilinmez
umutlar bir iki kırlangıç

göçmen kuşlar seferde
öksüz sevdalara inat
yine genç kız gibi kokmakta bahar
meşe palamudu gözlerimiz

bitap yıllar dirilmekte
çiçek saçmakta erguvanlar
okşamaktayken toprağı cemre
yeşile bürünmekte her şey...

VE SEN HEP AYNI

Levent Yılar

Herkes Kardeş

kul görür kulu hakir
hangi er kalmış bakir
son cübbe beyaz kefen
bilmez ki herkes fakir

kul eder kula inayet
Rab'den gelir hidayet
son cübbe beyaz kefen
bundan öte yok mahiyet

kul yapar kula eziyet
sanar ki var meziyet
son cübbe beyaz kefen
tadacak her zürriyet

kul olmalı kula eş
iblistir asıl kalleş
son cübbe beyaz kefen
mahşerde herkes kardeş

Levent Yılar

İlacı Zaman

zeytini beklet suda
acısın alsın
dursun ocakta çay
demde tatlansın

sabır eyle gönül
zaman ilacın
sarma yararı
açıkta kalsın

suya bas kirini
suda paklansın
kurusun yaş odun
sobanda yansın

sabır eyle gönül
zaman ilacın
gelmeden vakti
kar tutmaz sağıın

Levent Yılar

İstanbul Üzgün

Beşiktaş'ta bir akşam üstü
telaşında sokağın adımlar
mevsiminde güzün
vapurlar yanaşıyor iskeleye
İstanbul üzgün...

gerdanından İstanbul'un
yakamozlar sallanıyor
göçün martılar göçün
terk i diyar edin
İstanbul üzgün...

sarıyor dört bir yanı
sıcak ekmek kokusu
gölgeler sürgün
beklemekte son vapuru
İstanbul üzgün...

Zincirli kuyuda bedenler
ruhlar meçhule yolcu
dikenlerinden gülün
şakınıyor gözlerini
İstanbul üzgün...

yutkunuyor Muallim Naci
son beyitinde şiirinin
belli o da küskün
kan damlıyor kaleminden
İstanbul üzgün...

vedalaşmakta ufkunda Güneş
hicranında sevdanın
kalkarken tezgahlardan gün
şerenatlarında dalgaların
İstanbul üzgün

25/04/2011- 09:50

Levent Yılar

Kadeh Kırma Sanatı

ben çocukken alıştım sek içmeye hayatı
görmez aynada aksini ayıbım mı ararsın
gecelerle oynaşım kadeh kırma sanatı
kibirin boyun aşmış söyle sen ne ayarsın

ben suyumu avuç avuç içerim
testin yolda kırık halime mi gülersin
ekmeğimi parça parça ellerimle dilerim
elleri haset kara söyle sen ne ayarsın

kumasıdır gecenin çilem ile kederim
kuyuma bel sallayan dostmuyum sanırsın
fizana ulaştı isyan ile figanım
sesimi sus eyleyen söyle sen ne ayarsın

ben çocukken alıştım sek içmeye hayatı
gölge olma üstüme dostluğun sana kalsın
gecelerle oynaşım kadeh kırma sanatı
sırrımı ele katan söyle sen ne ayarsın

Levent Yılar

Kadınıma

canlarımın canı kadın
yine sensin bende yarın
yirmi beşinde ak saçın
nasıl ödenir söyle hakkın

koşulsuz benim bilirim bir yanın
yuvan için atar her an canın
çilen ızdırabın kederin acın
nasıl ödenir söyle hakkın

güldüğün sayılır çoğu ağladın
yokluklar içinde buldun varlığın
sebebin ben oldum alın yazın
nasıl ödenir söyle hakkın

şikayet etmedin dayandın
şükrettin bir kuru ekmeğe kandın
kader dedin Hakka sığındın
nasıl ödenir söyle hakkın

canlarımın canı kadın
gözlerimin nuru kadın
sol yanımda kale kadın
nasıl ödenir söyle hakkın

Levent Yılar

Kara Sinek

bir kara sinek
dost oldu gecelerime
yanlızlığımı paylaştı
dertleştı benle

bir çıkmaz kuyudayım
oda fark etti
ah çekti içinden
söyleştı benle

dönüp durdu başımın üstünde
ta ki şafak sökene dek
sanki elinden birşey gelecek
bir kara sinek ne derman verecek

olsun...
yanlızlığımı paylaştı ya
hor görmedi alay etmedi
hiç olmazsa teselli verdi ya

gölün gülün nankörler
bana deli diyen siz hainler
siz onu bile yapamadınız
bir kara sinek kadar olamadınız

Levent Yılar

Kardelen

kıraç dağlarda açan inat çiçeğim
kaldır başını ovaya ovaya
hor görenlerini seyir eyle
hepsi derbeder...

mevsiminde ne endamlıydı gül
serenatlarla sokulduğunda bülbül
el bebek gül bebek iken vaktinde
mahzeninde solmakta şimdi sümbül

beyaz kelebeğim dağ zenginim
kaldır başını ovaya ovaya
susuzluğun kurusun susadıkça
Ferhat ruhlu çiçeğim

sarı mor kırmızı beyaz
renginde lalenin bir tavır bin naz
bahçesinde oynadığı pembe köşkün
duruyor yerinde bir enkaz

hırçın yarım dağ yığidim
kaldır başını ovaya ovaya
vakit senin vaktin
kükre artık doğaya...

Levent Yılar

Kesmek Gerek

Beyhude kıraçsa toprak
Yağmur bulutlarına çakan şimşek
Tanesizse boy veren başak
O başakta sapı sökmek gerek

Nafile gülsüzse gülistan
Bülbülün yare sedasını dinlemek
Açmıyorsa bahar vaktinde fide
O fidede dalı budamak gerek

Neylesin ruhsuzsa et ile kemik
Bir yumruk kadar yürek
Nefsin şehvetine esirse beden
O bedende başı kesmek gerek

Levent Yılar

Kifayetsiz Terkedişin

senli hülyamın orta yerinde
ayak uçlarında çıktın kapıdan
intizarım almaz bu gidişin
kifayetsiz kalacak terkedişin

vahası iken ruhumun öksüzlüğünün
bırakmadın ki kana kana içeyim
hüznüm susuzluğumda gidişin
kifayetsiz kalacak terkedişin

silinmez avuçlarımdan kokun
göz bebeklerimden gölgen
ardından bakamadan gidişin
kifayetsiz kalacak terkedişin

başucumda yoktu veda namem
yastığımda birkaç saç telin
sitemim sessizce gidişin
kifayetsiz kalacak terkedişin

gizleyemem seni anarım yıldızlara
yanaklarımda firari gözyaşlarım
dönüşü olur bu gidişin
kifayetsiz kalacak terkedişin

Levent Yılar

Kokunla Es

arzular filizlenir varoşlarda
kanat açar anka kuşları
bir varmış bir yokmuş
anımsar çalı dibi bildircinleri

mavi kokar gençliğin esintisi
orman yeşili gözlerine inat
ne yaşadın ne verdin
takdir eder seni kainat

nefse esir idin gönüle cefa
kaç ruha zehir oldun dururken deva
heder ettin ömrü sandın ki sefa
bir anlık öfkenin bedeli bu günah

yeter artık yeter ettiğin zülüm
fetvası verildi yarının ölüm
kaç parmak kanattın battın kaç tene
kanınla değil kokunla es gülüm

Levent Yılar

Mağaza Kokan Kazaklar

ben şair oldum anne
acılarımı işledim nakış nakış
umutlarımı özlemlerimi
sevgimi resmettim
silerken gözyaşlarımı
mağaza kokan kazağıma

iğdeci Hasan Amca'yı anımsarsın
her Perşembe ikindiye yakın
sesi çınlatırdı daracık sokağımızı
senin verdiği alüminyum kaplara
aldığımız avuç avuç iğdeler
ya Fındık Fatma...
ne çok kızardı
nasıl kovalardı bizi
'Fatma Fatma göbek atma'

ben şair oldum anne
acılarımı işledim nakış nakış
umutlarımı özlemlerimi
sevgimi resmettim
silerken gözyaşlarımı
mağaza kokan kazağıma

ben hiç unutmadım
sende unutmadın değil mi anne
o öksüz bayramları
yorgan altındaki hiçkırıkları
yastığımın altında yeni ayakkabılarım
mağaza kokan kazaklarım olmadı benim
ve hiçbir bayram sabahı
okşayan saçlarımı
sen bile anne...

ben şair oldum anne
acılarımı işledim nakış nakış
umutlarımı özlemlerimi
sevgimi resmettim
silerken gözyaşlarımı
mağaza kokan kazağıma

hiç dövmedin beni
hiç dövmediler anne
bir anıdır sadece
kollarımdaki tırnak izleri
sabah uykulu gözlerimde
kanayan korkularım
en eski çarşafların
yatağımda kalan ıslaklığı

bir yetimin yalnızlığı

ben şair oldum anne
acılarımı işledim nakış nakış
umutlarımı özlemlerimi
sevgimi resmettim
silerken gözyaşlarımı
mağaza kokan kazağıma

yıllar ne çabuk geçti anne
büyüdüm artık
bak baba oldum
benimde iki kızım
iki minik sevdam var
bayram sabahları saçlarını okşadığım
olmasa da yastıklarının altında
yepyeni ayakkabıları
mağaza kokan kazakları var...

Levent Yılar

Malüm Serüven

vicdanla cengidir nefs ile şeytanın
ortasında kaldık korkunç bir helakın
yılma ey ruh imanlıdır kılıçın
galibi belirler kudreti hakkın

kim inkar ile ısrar ederse hikmete
başı önde çıkacak o malüm serüvene
yitirmeden güneşini gök kübbe
iman ile temel kaz ahirete

alıp giden var mı yanında zenginliğin
vakıf ol sırrına katıksız ekmeğinin
nasıldır ne olacak bilir misin akibetin
kalkanı aşktır yaklaşan felaketin

Levent Yılar

Mücerret Ruhumun Yosması

mücerret ruhumun yosması
devşirme gönüllerden in
denizlerde özgür gözlerin
denizler ki gözlerinde dingin

bir martının kanatlarındayım
okşasın kanatlarını ellerin
hasretinle yakaran yüreğime
yakamoz buselerin değsin

denizlerde özgür gözlerin
denizler ki gözlerinde dingin
beklemekteyim sahilinde
hadi aç ufkunu yüreğinin

mücerret ruhumun yosması
gönül tahtımda hazır yerin
koca taşlarla örülmüş
devşirme gönüllerden in

Levent Yılar

Neyse Ne

yeni yeni konuşmaya başladı çocuk
sonra bir merak
'anne bu ne'
'baba şu ne'
'ne'lerle öğrendi hayatı

sonra delikanlı çağı
bir garip heyecan
'ne güzel gözler'
'ne hoş kız'
'ne hediyeye alsam'
'ne'lerle yaşadı sevdayı

ve yolun yarısı
rekabetin kızıştığı
nefse esir yıllar
'o ne yaptı'
'arabasının markası ne'
'o ne bilir'
ne ne ne
'ne'lerle başladı dedikodu

evlat hediyesi baston
beli bükülmüş dede
'ne zaman gelecek ecel'
'ne zaman ve ne şekilde'
'ne'lerle bekledi sonu

ne olmuş ne olmakta
nerdeyim nedenim
nedensiz mi nedenlerim
ben neyim sen nesin
off bıktım artık
neyse ne
bırakın beni benle
elimde bir saz
ben nedensiz çalayım
dinleyen dinlesin

Levent Yılar

O Kadın

kurumuş dudakları
uykusuz belli
alnındaki çizgiler
hicran desenli

kırışmış ellerinde
ne yürekler eridi
o solgun yanakları
buselerin yeri

ahu bakışlarının
şimdi sönmüş feri
şen şakrak kadının
gülmüyor gamzeleri

bitmeyen nakaratı
eski bir şarkının
güftesi bende acı
söyleyen o kadın

bitmeyen nakaratı
eski bir şarkının
güftesi bende saklı
bestesi o kadın

Levent Yılar

Otuz Beşinde

terk i diyar eyledi ser
merama değmeden nefer
ahval otuz beşinde iken
helali ne bilsin akmayan ter

beyhude mimarı saçın akı
anda eridi gönlün pakı
ruh otuz beşinde muzdarip
kaderi ne bilsin suda bakı

kalem yazsada anmaz halim
mukadder zülmünü salmış alim
kudret otuz beşinde yılgın
huzuru ne bilsin tersinde salim

Levent Yılar

Oyundan Sevdalar

daracık sokaklarında bıraktım mazinin
sorumsuz düşlerimi
iğdeci Hasan Amca
ve kanışım bir simite
elma şekeri satardı ağabeyler
param yoktu...

yağmuru sevemedim
delik pabuçlarım olmasa belki
ilk adımı yazdım okulda
sonra kocaman 'BABA'

çocuk kalmak varmış
çocuk yaşlanmak
saklambaç oynamak
ve yakalamak ebeyken kaçanı
ramazan topu atmadan

daracık sokaklarında mahallemizin
oyundan sevdalarında

Levent Yılar

Rengi Solgun mu Gerçeğin

buğusundan bak pencerenin
sobanın üstünde kestane
kavrursun ateşinde yüreğin
hayat denen bilmecenin

varsın yansın bir yanın
buğusundan bak pencerenin
o meşhur hicaz makam
son bestesi gecenin

okşasın bırak ıslaklığı
karanlığı yaran sedanın
aralayıp perdesini
buğusundan bak pencerenin

sokul biraz daha içine
avuçlayıp boşluğu
karıncalaşmadan ferin
buğusundan bak pencerenin

bulanık akar musluğundan su
hava soğuk yıldızlar puslu
buğusundan bak pencerenin
renge solgun mu gerçeğin...

Levent Yılar

Sahibi Sensin O Öksüz Bakışların

gör yüzünü aynalarda kırıtıyor şakakların
ötelerden bakıyor sonbahar yanakların

kirpiklerin seyrek hiddet dolu kaşların
sahibi sensin o öksüz bakışların

gör yüzünü aynalarda intikamı yılların
gizliyor hüsrânını kar tutmuş sakalların

saçların zemheri buz keşmiş gözlerin
solmuş yaprakları dudağında güllerin

gör yüzünü aynalarda intikamı yılların
sahibi sensin o öksüz bakışların

ey ruhum aynalar ki saklamaz akisini
bu sima sensin ezber et gerçeğini...

26/04/2011-01:10

Levent Yılar

Sihirli Ayna

geçti ömrün sam yeli
dallarını savurmakta karayel
dalgaları okşarken tenimi denizin
son basamağındağım merdivenlerin

ıslandı kanatları ruhumun
çalı diplerinde gezinir
kocaman bir çınarken yüreğim
şimdi avuçlarda ezilir

beyhude yol aldı yıllar
arzular irin irin akmakta
bin eyvah maziden kar
kırıldı içimde sihirli ayna

Levent Yılar

Sobanın Üstünde Kestaneler

çiz kestaneleri
sobanın üstünde yer var
borular kan kırmızı
camdan bak bembeyaz

ağlama ey vicdan
ezan sesleri boğuk
ısıt üşüyen bedenini
bak sokaklar soğuk

çiz kestaneleri
sobanın üstünde yer var
kaynayan ıhlamur
camdan bak bembeyaz

ağlama ey vicdan
gül kokacak bu yaz
bırak yansın kestaneler
camdan bak bembeyaz

geçti geçer ömür
kavrulan yüreğim ayaz
sobanın üstünde kestaneler
kan kırmızı kar beyaz

Levent Yılar

Son Beste

seni özledim
seni özledim yaklaştıkça ölüm
gri eteğini
kırmızı kazağını
ağlamayı çağla gözlüm
sarılmanı bebek kokunla
ve sevmeni
uyuduğumu sanıp okşarken saçlarımı

inat yada gurur
kopardı beni senden
bülbülü gülden gülü dalından

son bestesinide yaptı kader
sözleri senin
dudaklarım kurudu
bir yudum su
içir bana son nefes

arsız bir istek
uslanmaz nefis
bilmezler mezar kokusu nergis
manası ayrılık
renge ölüm
ve sensizlik

bir yolcu geçer
gün gelir sokağınızdan
eller üzerinde
her yanı çağla yeşil
ve başında bir nergis
renge soluk
bedeni cansız
anadan doğma günahlarıyla
sen son besteyi dinlerken
DUDAKLARIM KURUDU
BİR YUDUM SU
İÇİR BANA SON NEFES...

Levent Yılar

Son Hatıra

yaşamayı mı beceremedin
yoksa bu mu yaşam
her başlangıcın bir hüsrân nihayeti
ve boş kalmakta avuçların
gündüzünü dahi sevmezken
gecesine esirsin yalnızlığın

bazen sonları istersin
bir ruh esintisi
sessiz melodisi İsrâfil'in
ardından yarılışı gök kubbenin
ve ağlayışı kefenlerin

bazen son bulsun dersin
ansızın her şey
yaşam dursun
gece sussun
gün sussun

sukuta çekilsin gözlerin
tükensin beceremediğin ne varsa
ve o...
o maziden kalan son hatıra

Levent Yılar

Sürgün

kalmadı eski kaldırımlar
gölgeler hovarda
aksini görmek istersin
cemalin silik aynalarda

Suküt içinde aşıyan
avuçlar semaya küskün
bir sen vardın maziden kalan
sende benden sürgün

Levent Yılar

Şair Name

hüzün kokar mürekkebi şairin
kalemi yalnızlık kusar
her dizede hasret çıgıkları
noktasız her satırın sonu

kelamdan anlayan alır heceden
bin alem canlanır bir tek dizeden
harfler kul heceler ümmet
belirir aksinde Akif MEHMET

arif geçinen aslı cahil
uğramaz vuslatın varoşlarına
hükümsüz nazarında kaldırımlar
üzerinde turlar her voltasında

tarihi eserdir han duvarları
çoşkun bir nehir SAKARYA
beyit beyit huzurda KASİDE
İstanbul batıyor gözlerine

bir garip Orhan VELİ ölmeden
içen varmıydı kadehinden
hece hece satır satır yürekten
yükseliyor çiçekleri makberden

yazar kalem dilde kelam
sizin olsun şan şöhret nam
ak gelip pak gidenleriz
kalanlara bizden selam

Levent Yılar

Şeytan

şeytan
şeytan dedik yükledik tüm günahlarımızı
o acizin üstüne
oysa
zakkum tohumlarını biz ekmedik mi
bir zamanlar gül kokan bahçelere

Levent Yılar

Tahta Araba

Akar sular durduramazsın
Yetişemezsin zamanın hızına
Bir eşya gibi eskirde mr
Satamazsın bir tek kuruşa

Ne ana kalır evrende ne baba
Ne eş dost ne akraba
ıkarsın sonra ansızın bir yolculuğa
Altında son model tahta araba

Levent Yılar

Tehirsiz Sefer

zakkum soluyor zemheride Şehir
bir başka ağlıyor koca nehir
mirim yokluđunda an kűskűn zahir
bu vakitsiz gűĉe yok muydu tehir

sen bende hayattın sen műktedir
erirdi karŐında en kalın demir
nede gűĉlűyműŐ gűnlűndeki zehir
bu vakitsiz gűĉe yok muydu tehir

sefer vakti mirim ecel el verir
sanki senden bana bir seda gelir
heba oldu űműr zaman műnťehir
bu tren kim iĉin verdiki TEHİR...

Levent Yılar

Tek Hecelik Diken

kadehimde zehir olmuş ne ararsın içimde
ecelim misin be gezip durma peşimde
yüreğimde gonca güldün evvelce
yalvarırım zakkum olma bugüne

yıllarca gizli gizli koklayan bendim seni
görmedin duymadın hiç bilmedin ki beni
eş eyledin kendine bir gecelik seveni
saplayıp yüreğime TEK HECELİK DİKENİ

beynimi kemirme çık artık uzaklaş
gözlerimden süzülen sinsi yaş
ben seni usulca sevdim arkadaş
ne olur git kendi rüyalarında dolaş

Levent Yılar

Tersine

kurtlar puslu havayı sever
bildircinların aksine
hayat bu ya
herşey tersi tersine

Levent Yılar

Vaktin Azabı

çoğuldu ayak izleri zemheride tekilleşti
Harun iken ruhu nasılda sefilleşti
vaktin akrebi hazırlarken zehirini
iğnesine gizlemiş şeytan pişliğini

hükmü verirmiş idam sehpası belli
şu koca dev nasılda sendeledi
gökyüzünde koşuşan tüm melekler
figan ile kazıyor makberini

huşu içinde yayılırken ezan sesleri
çağırıyor koca devi mukadderi
inse de gökten Lokman Hekim
kesilmekle ifla olmaz kangreni

heyhat ne devler bu yolda inledi
pas tutup çürüdü yürekleri
hepsinin tek renkti mukadderi
azabı vaktin hiçbir an dinmedi

Levent Yılar

Var Oluş

kaç yürek hasretle kavrulmakta
kaç gebe sevdanın hüzne sancısı
tatmalı aşkı insan koklamalı yaşamalı
zira olmasa vedalar kaç kuruşluk manası

arsızca sevişmeli elbet Güneş ile ten
sırılsıklam ıslanmalı yağmurda
bir yandan meltem ile savrulurken etekleri
dağıtmalı fırtınalar bir yandan saçlarını

ne varsa alemde tohumdan ibaret
filizlenip saçmadan evvel çiçeklerini
tufanlar öncesinde yaşanmadı mı böylesi
ki başa dönmeden her şey...

Levent Yılar

Vasiyet

dilek kemik gerek değil
u kuruşa olma meğil
hak yolunda durma eğil
can bedende baki değil

akif değil arif idim
kabuk içi badem idim
hak yolundan sapanlara
acizane vasiyetim

gidiyorum kuş emsali
bir yudum su misali
korkma haktan ecel baki
esirgemez rahmetini

şair değil adem idim
şair oldum kahreyledim
bilmesenizde kıymetim
acizane vasiyetim

Levent Yılar

Vicdan

küçüldü ansızın beden büyüdü ruh
azgınca esti ömür bulamadı sulh
bir eşek bir tavşan nefsi ve insan
her candan bir çifti taşıdı Nuh

suya düşen taş dibine vurur
Şeytana uyan Şeytanı bulur
fikirde fetbaz dilde doğrudur
aksetmez yüzünde ilahi nur

bir kuruş bedele kazınan çukur
ebedi yatağı yastığı olur
arsız arsız akma artık ömür dur
o çukurun başında vicdanım uyur

Levent Yılar

Vuslattır Ölüm

sırtımda kambur felek yitiyor ömrüm
delik deşik olmuş kanıyor gönlüm
adım unutulmuş anılmaz sözüm
kurtuluş,belkide vuslattır ölüm

ne aşka döndü ne Hak'ka yüzüm
sanki perde inmiş görmüyor gözüm
şeytan mı kuşattı hapsolmuş özüm
kurtuluş,belkide vuslattır ölüm

biçare elemde durmaz tahaccüm
sabrımda nihayet tükendi gücüm
hasmım kim ki alınsın öcüm
kurtuluş,belkide vuslattır ölüm

Levent Yılar

Yalan

ben seni
ne o entel gençliğin
şımarık kızlarla oynadığı
disco denen günah yuvasında
ne de Akdeniz sahillerinde
sereserpe uzanmış güneşlenen
çıplak bedenler arasında tanıdım

ben seni
yıllarca hayalini kurduğum
iki odalı bir köskün penceresinden
kapkara gözlerinle
bana doğru bakarken

ben seni
kurduğum pembe düşlerin başlangıcında
ve ortasında
ben seni Güneş'in kızılığında
ve çırpınan Karadeniz'in yakomozlarında tanıdım.

sevmekse
yüreğimin derinliklerinden
taa içten
dağları yerle bir edercesine
bir ilaha taparcasına
kanımın son damlasına kadar
mertçe
erkekçe
delikanlıca sevdim

ne bir bedensel arzuydu benim sevgim
ne de erkekliğin ispatı
benim sevgim
ruhumu kuşatan ilahi duyguların
kızgın aleviydi
soğuk ve karanlık gecelerime esen
ılık bir yeldi
benim sevgim
baba hasreti
ana sefkati
sıla özlemi gibiydi

sense artık bitti diyorsun
hiç utanmadan
hiç arlanmadan
ve bir mazeretin bile yok
sayki diyorsun kıskançlığından
sayki diyorsun öfkeli bakışlarından
yalan
yalan
YALAAAAAN

Levent Yılar

Yalan Dünya

sarhoş selamdan anlamaz
cahil kelamdan anlamaz
hırsız haramdan anlamaz
dibi paslı yalan dünya

evlat yoktan anlamaz
eş var halden anlamaz
zengin dardan anlamaz
dibi paslı yalan dünya

geçer elbet geçer ömür
yandıkça biter kömür
durma nefsim sende sömür
dibi paslı yalan dünya

Levent Yılar

Yanıyor Meskenleri Sevdanın

Yanıyor meskenleri sevdanın
Kırmızı şapkalılar uykuda
Yükseliyor gökyüzüne dumanları
Közleri yüreklerde kalırda

Ahalide korkaklık gönülde telaş
Patlıyor ne varsa teker teker
Feryat figan amanlar
Yanıyor gözlerde perdeler

Yanıyor meskenleri sevdanın
Kırmızı şapkalılar uykuda
Sisleri kaplar dört bir yanı
Hicranı ruhlara kokarda

Akşamdan kalma adam
Şaşkın şaşkın bakmakta
Umrunda değil ki yangın
Yanan sigarasını aramakta...

Yanıyor meskenleri sevdanın
Kırmızı şapkalılar uykuda
Sızıyor tekrardan adam
Elinde bir sigara....

Levent Yılar

Yarası Olan Gocunur

konuşmak iyiden güzelden
kötü kalplere dokunur
alınan olma en ince sözden
yarası olan gocunur

aynaya bak tanı kendini
tek sözle lekeleme bendini
kötü söz sahibini bulur
yarası olan gocunur

dostuna bağlan taa içten
dostluk zor bulunur
kin gütme en ince sözden
yarası olan gocunur

Levent Yılar

Yerin Var Mı

gözlerin bir hülya duruşun zarif
çekiyor kendine çocuksu edan
cemalin tebessüm halin arif
içimi okşuyor o tiz sedan

görmeli yakından etmeli tasrif
ey gül kaç bülbül şakır dalında
ruhuma işledin edilmez tarif
yerin var mı gönül tahtında

Levent Yılar

Zaman Mayın Tarlası

mayınlarla dolu zaman
her adımda Azrail'in kokusu
her adımda ölüm
zaman
zaman zehirli su

kadın gibi şehrin sokakları
güzel hoş bir kadın
ya altındaki o makyajın
kamufle edilmiş bir rezalet
zaman
zaman mayın tarlası
zaman felaket

ölüm kokar şehir
kaldırımlar barut kokar
kan kusar kaldırımlar
geceler sessiz yollar ayyaş
zaman
zaman mayın tarlası
zaman ölüm arkadaş...

Levent Yılar